

Subject: A Strategic Opportunity in Iran – Completing the Mission Through Constitutional Change

April 22, 2026

Mr. President,

After nearly two centuries of struggle, you have a unique opportunity to initiate what no leader before you could: the beginning of constitutional change in Iran.

Your current policy toward Iran has focused on its nuclear ambitions. However, if your exit strategy incorporates the issue of Iran's Constitution, the outcome would be far more beneficial—not only for the American people, but also for the Iranian nation—than any agreement limited to nuclear restrictions.

A fundamental truth must be recognized: if Iran were governed by a normal constitution reflecting the will of its people, the nuclear issue would become irrelevant. A free Iran would naturally align itself more closely with the United States than many of America's current allies.

What is required now is a simple but decisive step. Direct your senior officials to examine the Constitution of the Islamic Republic of Iran and identify the specific provisions—at least eight—that explicitly promote hostility toward the United States and mandate support for actions against America and its allies. Ask them a direct question:

“How can the United States negotiate a lasting agreement with a system whose constitution institutionalizes conflict with us?”

Anyone who seriously studies this document will reach an unavoidable conclusion: meaningful and lasting agreements with such a system are structurally impossible—not only on nuclear issues, but on any matter of security.

If you bring this constitutional reality into the public discourse in the United States, it will become a powerful strategic tool. Highlighting these provisions would expose the root of the conflict and shift the narrative from temporary negotiations to a permanent solution.

More importantly, it would resonate deeply inside Iran.

For decades, Iranians have protested their constitution—not only because it lacks freedom and human rights, but because it establishes absolute clerical rule under the doctrine of Velayat-e Faqih. While their demands may differ in language from American concerns, both point toward the same outcome: a free Iran, governed by law, not ideology.

If your leadership brings international attention to these constitutional contradictions, it could ignite a long-suppressed national movement in Iran for a Constitutional Assembly. That movement already exists beneath the surface—it requires only a catalyst.

Mr. President,

The Iranian people's struggle for a just constitution dates back nearly 200 years, beginning in the early 19th century after devastating territorial losses to imperial powers. This struggle led to two major revolutions—in 1906 and 1979—both of which were ultimately diverted, resulting in different forms of authoritarian rule.

Today, history presents another chance.

Whether during conflict, at a ceasefire, or in its aftermath, raising the issue of constitutional reform could transform the entire trajectory of U.S.–Iran relations. It would also secure your place in the hearts of millions of Iranians as the leader who helped open the path to a new, free constitution.

Respectfully,

Sohrab ChamanAra

www.CyrusForce.org

ترجمه فارسی

موضوع: یک فرصت راهبردی در ایران – تکمیل مأموریت از طریق تغییر قانون اساسی

بیست و دوم آوریل 2026

آقای رئیس‌جمهور،

پس از نزدیک به دو قرن مبارزه، شما فرصتی منحصر به فرد دارید تا آنچه هیچ رهبری پیش از شما نتوانسته آغاز کند، محقق سازید: آغاز تغییر قانون اساسی در ایران.

سیاست کنونی شما در قبال ایران بر برنامه هسته‌ای آن متمرکز بوده است. اما اگر راهبرد خروج شما مسئله قانون اساسی ایران را نیز در بر گیرد، نتیجه آن به مراتب سودمند تر خواهد بود — نه تنها برای مردم آمریکا، بلکه برای ملت ایران — نسبت به هر توافقی که صرفاً به محدودیت‌های هسته‌ای محدود شود.

یک واقعیت بنیادین باید مورد توجه قرار گیرد: اگر ایران دارای یک قانون اساسی عادی و مبتنی بر اراده مردم باشد، مسئله هسته‌ای عملاً بی‌اهمیت خواهد شد. یک ایران آزاد، به طور طبیعی، بیش از بسیاری از متحدان کنونی آمریکا با ایالات متحده همسو خواهد بود.

آنچه اکنون لازم است، یک اقدام ساده اما تعیین کننده است. به مقامات ارشد خود دستور دهید قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را بررسی کنند و موارد مشخص — حداقل هشت اصل — را که به صراحت خصومت با ایالات متحده را

ترویج می‌کنند و حمایت از اقدامات علیه آمریکا و متحدانش را الزامی می‌سازند، شناسایی نمایند. سپس این پرسش مستقیم را مطرح کنید:

"چگونه ایالات متحده می‌تواند با نظامی که قانون اساسی آن تقابل با ما را نهادینه کرده است، به یک توافق پایدار دست یابد؟"

هر کسی که این سند را به طور جدی مطالعه کند، به یک نتیجه اجتناب ناپذیر خواهد رسید: دستیابی به توافقی معنادار و پایدار با چنین نظامی از نظر ساختاری غیرممکن است — نه تنها در موضوع هسته‌ای، بلکه در هر موضوع امنیتی.

اگر شما این واقعیت قانون اساسی را وارد گفت‌وگو می‌کنید، به یک ابزار راهبردی قدرتمند تبدیل خواهد شد. برجسته سازی این اصول، ریشه تعارض را آشکار کرده و روایت را از مذاکرات موقت به سوی یک راه حل دائمی تغییر خواهد داد.

از همه مهمتر، این رویکرد در داخل ایران بازتابی عمیق خواهد داشت.

دهه‌هاست که ایرانیان به قانون اساسی خود اعتراض دارند — نه تنها به دلیل فقدان آزادی و حقوق بشر، بلکه به دلیل استقرار حاکمیت مطلقه تحت دکترین «ولایت فقیه». هرچند مطالبات آنان در بیان با نگرانی‌های آمریکا متفاوت است، اما در نهایت هر دو به یک نتیجه منتهی می‌شوند: ایرانی آزاد که بر پایه قانون اداره می‌شود، نه ایدئولوژی.

اگر رهبری شما این تناقض‌های قانون اساسی را در سطح بین‌المللی مطرح کند، می‌تواند یک حرکت ملی سرکوب شده برای «مجلس مؤسسان» در ایران را شعله ور سازد. این حرکت از پیش در زیر خاکستر وجود دارد — و تنها به یک جرقه نیاز دارد.

آقای رئیس‌جمهور،

مبارزه مردم ایران برای دستیابی به یک قانون اساسی عادلانه، نزدیک به ۲۰۰ سال قدمت دارد و از اوایل قرن نوزدهم، پس از شکست‌های سنگین و از دست رفتن سرزمین‌ها، آغاز شد. این مسیر به دو انقلاب بزرگ در سال‌های ۱۹۰۶ و ۱۹۷۹ انجامید که هر دو در نهایت منحرف شدند و به اشکال متفاوتی از حکومت استبدادی انجامیدند.

امروز، تاریخ بار دیگر فرصتی تازه فراهم کرده است.

چه در جریان درگیری، چه در زمان آتش‌بس، و چه پس از آن، طرح موضوع اصلاح قانون اساسی می‌تواند مسیر روابط ایران و آمریکا را به طور اساسی تغییر دهد. همچنین نام شما را در قلب میلیون‌ها ایرانی به عنوان رهبری ثبت خواهد کرد که راه را برای یک قانون اساسی جدید و آزاد در ایران هموار ساخت.

با احترام،

سهراب چمن‌آرا